

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5998/2022
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владисаве Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драгиша Милутиновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Милетић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1800/21 од 13.01.2022. године, у седници одржаној дана 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1800/21 од 13.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1800/21 од 13.01.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 661/20 од 13.04.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да је тужиља по основу одржаја власник на делу 39м2 парцеле КП бр. .../... на мзв. „...“, земљишта уз зграду-објекат површине 4,78 ари, уписан у лн ... КО ... у мерама и границама ближе наведеним и описаним у изреци, што је тужени дужан да призна и трпи да тужиља путем деобе издвоји описани део парцеле и укњижи у јавним књигама на своје име на основу ове пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1800/21 од 13.01.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Тужилца је поднела одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова њеног састава.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужилца за утврђење права својине по основу одржаја одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Ревизијом се не указује на другачије одлуке судова због чега не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине у овој правној ствари је поднета 28.09.2020. године, а означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни касациони суд је одбио захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију с`обзиром на то да нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић